

240

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 maja 1963 r.

w sprawie wymiany zużytych lub uszkodzonych znaków pieniężnych.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 72, poz. 356) zarządza się, co następuje:

§ 1. Oddziały Narodowego Banku Polskiego wymieniają bez potrąceń zużyte lub uszkodzone znaki pieniężne, o ile ich autentyczność nie budzi zastrzeżeń i o ile odpowiadają one następującym warunkom:

- 1) banknoty — jeżeli zachowały przynajmniej 75% swej pierwotnej powierzchni i posiadają:
  - a) jedną z dwóch numeracji,
  - b) przy zatarciu elementów graficznych — cechy umożliwiające rozpoznanie ich wartości nominalnej,
  - c) przy sklejeniu z części tego samego banknotu — jedną numerację oraz co najmniej trzy elementy pozostałej numeracji;przez pojęcie numeracji rozumie się oznaczenie serii i numeru, przez pojęcie elementu numeracji — literę serii lub cyfrę numeru;
- 2) monety — jeżeli zachowały istotne elementy plastyczne lub oznaczenie wartości nominalnej i nie wykazują cech rozmyślnego uszkodzenia.

§ 2. Oddziały Narodowego Banku Polskiego wymieniają w 50% wartości nominalnej przedstawiane oddzielnie do wymiany części banknotów, powstałe wskutek przecięcia lub rozdarcia i posiadające przynajmniej 45% pierwotnej powierzchni.

§ 3. Oddziały Narodowego Banku Polskiego wymieniają bez potrąceń banknoty sklezione z dwóch części pierwotnie do siebie nie należących, z których każda odpowiada warunkom określonym w § 2.

§ 4. Oddziały Narodowego Banku Polskiego nie wymieniają uszkodzonych znaków pieniężnych:

- 1) nie odpowiadających warunkom określonym w §§ 1, 2 i 3;
- 2) co do których istnieje podejrzenie, że zostały uszkodzone w celach przestępczych.

§ 5. Znaki pieniężne wymienione w §§ 2, 3 i 4 nie mają mocy prawnego środka płatniczego.

§ 6. Oddziały Narodowego Banku Polskiego mają obowiązek zatrzymywania za pokwitowaniem znaków pieniężnych opisanych w § 4, przedstawionych do wymiany lub przyjętych tytułem wpłaty. Zatrzymane znaki pieniężne oddziały Narodowego Banku Polskiego przesyłają do Centrali Narodowego Banku Polskiego w celu wymiany lub zniszczenia, a jeżeli istnieje podejrzenie, że zostały uszkodzone w celach przestępczych, zawiadamiają o tym władze miejscowe powołane do ścigania przestępstw.

§ 7. Centrala Narodowego Banku Polskiego może wymienić w 50% lub w pełnej wartości nominalnej uszkodzone banknoty, jeżeli posiadają co najmniej 30% swej pierwotnej powierzchni i jeżeli na podstawie dowodów przedstawionych przez ich posiadacza uzna, że uszkodzenie banknotów nie nastąpiło na skutek złej woli lub rażącego niedbalstwa. Wymiana uszkodzonych banknotów, o których mowa wyżej, może być dokonana według ich pełnej wartości nominalnej tylko wówczas, gdy ze stanu przedstawionych do wymiany banknotów oraz z innych dowodów wynika, że brakujące części banknotów nie były i nie mogą być oddzielnie przedstawione do wymiany w trybie niniejszego zarządzenia. Uszkodzone znaki pieniężne nie wymienione przez Centralę Narodowego Banku Polskiego podlegają zatrzymaniu bez odszkodowania i komisyjnemu zniszczeniu.

§ 8. Za wymianę uszkodzonych znaków pieniężnych, dokonaną w trybie § 7, przysługuje Centrali Narodowego Banku Polskiego prawo pobierania opłat tytułem zwrotu kosztów produkcji znaków pieniężnych oraz innych opłat taryfowych.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1959 r. w sprawie wymiany zużytych lub uszkodzonych znaków pieniężnych (Monitor Polski Nr 19, poz. 84).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht